

pútnický list

ISSN 2644 - 4526

máj 2022

aktuality a zaujímavosti pútnického turizmu na Slovensku

Kostol Ducha Svätého v Petrovej Vsi

Sme tu pred Tebou, Duch Svätý: zišli sme sa v Tvojom mene. Ty si náš pravý radca. Prid' k nám, stoj pri nás, vstúp do našich srdc. Pouč nás, kam máme ísť a ukáž nám cestu, po ktorej treba kráčať. Nedovoľ, aby sme my, slabí a hriešni, spôsobili neporiadok. Nech nás nezvedie nevedomosť. Daj nám dar rozlišovania, nech nie sme zaujatí kvôli predsudkom a falošným ľudským ohľadom. Ved' nás k jednote, aby sme nezišli z cesty pravdy a spravodlivosti, ale napredovali na púti do večného života. O to prosíme Teba, ktorý pôsobíš vo všetkých časoch a na všetkých miestach, v spoločenstve s Otcom i Synom, na veky vekov. Amen

modlitba **Adsumus** sa v dejinách používala na konciloch, synodách a iných cirkevných zhromaždeniach po stáročia. Pripisuje sa sv. Izidorovi zo Sevilly (560 – 636). zdroj: www.synoda.abuba.sk

Na Záhorí, neďaleko Šaštína, leží v okrese Skalica obec Petrova Ves. Rozprestiera sa v malebnej Chvojnickej pahorkatine. Najstaršia písomná zmienka o obci pochádza z r. 1392. Podľa dochovanej tradície názov obce pochádza od uhorského šľachtica Petra Váradyho, ktorý v r. 1093 prišiel do petroveského údolia a nazval tam nachádzajúcu sa osadu podľa seba - Petrovou Vsou. Z r. 1093 pochádza aj zmienka o najstaršom kostole v obci. Bol malý a pravdepodobne drevený. Na jeho mieste si veriaci v r. 1483 postavili väčší, murovaný kostol v gotickom slohu. Z tejto jednoloďovej gotickej stavby sa zachovalo iba presbytérium, zaklenuté gotickou križovou rebrovou klenbou. Predstavaná veža je členená nárožným pilastrami a terčíkovou podstrešnou rímsou s hodinami. Je krytá zvonovitou strechou. V r. 1762 pod patronátom Františka Lotrinského bol kostol barokovo prestavaný. Najvýznamnejšia prestavba bola realizovaná v r. 1931, kedy sakrálny objekt rozšírili o dve bočné lode postavené v pseudobarokovom štýle. Obvodové múry gotickej lode po neobarokovej prestavbe prerazili vysokými polkruhovými arkádovými otvormi, ktoré spájajú nové bočné lode s pôvodnou hlavnou loďou a vytvárajú trojloďový priestor zaklenutý pruskými klenbami. Plány na prestavbu vypracoval Hubert Angelíny, staviteľ z Holíča. Posviacku prestavaného chrámu vykonal v r. 1931 skalický dekan a prelát Dr. Tomáš Caban. Pri príležitosti ukončenia prestavby bol do vežovej kupole vložený pamätný spis. V r. 1947 kostol kompletne vymaľoval akademický maliar Štefan Euhof z Piešťan. V r. 1948 boli zo zbierok občanov a náboženských spolkov zakúpené tri nové oltáre. Chrám bol nanovo posvätený 26. septembra 1948 Mons. Ambrózom Lazíkom, biskupom apoštolským administrátorom v Trnave. Vnútrajšok kostola je vyzdobený viacerými sochami. V presbytériu sú tri okná s obrazmi maľovanými na skle, ktoré pochádzajú z r. 1931 a 1932. Na prvom obraze, ktorý chrámu daroval Mikuláš Boltizár, vtedajší predseda senátu v Bratislave, je znázornený sv. Mikuláš. Donátor je vyobrazený ako kľáč pred svojim patrónom a pri nohách má rodinný erb. Druhý chrámový obraz, kde je znázornený sv. František Xaverský, venoval František Šafár ako spomienku na svojho patróna. Na treťom obraze je sv. Ambróz, patrón včelárov. Kostolu ho venoval p. Ambróz Vanek, inžinier, ktorý pôvodne študoval teológiu a štúdium pre chorobu musel zanechať. Vo veži sú štyri bronzové zvony. Najväčší váži 417 kg. Nachádza sa na ňom reliéf Sedembolestnej Panny Márie. Zaujímavosťou, pre ktorú sa oplatí túto dedinku na Záhorí navštíviť práve na jar (prípadne na jeseň), je novovybudovaná **Jabloňová križová cesta**. Vznikla v čase pandémie, na mieste starého už nevyužívaného ovocného sadu. Jej iniciátorom je miestny správca farnosti P. Qurín Ján Barník O.Praem. a občianske združenie Petrovilla, ktoré vzniklo na jeseň v r. 2020. Zanedbaný sad, ktorý patrí do majetku obce, vyčistili členovia OZ od náletových drevín a vytvorili tak dôstojné miesto modlitby a duchovného zastavenia sa. Križovú cestu slávnostne požehnal dňa 10. júla 2021 P. Lucián Bogucki OFM Conv. V súčasnosti slúži nielen veriacim ale aj turistom a cyklistom. Obec i farnosť ju používajú ako miesto spoločného duchovného, spoločenského i rodinného života. Je príjemným miestom odpočinku. Obec by rada v budúcnosti priblížila Jabloňovú križovú cestu aj širokej verejnosti napr. cyklotrasou alebo náučným chodníkom.

P. Qurín pôsobil viac ako 20 rokov v Čechách a túžil mať raz v katastri farnosti križovú cestu v prírode. Podarilo sa to až v Petrovej Vsi na Záhorí, kde si prešiel okolie a našiel lokalitu, ktorá sa mu pozdávala na splnenie tejto túžby. Objednal výrobu drevených križov, ale zámer vybudovať križovú cestu na pôvodne zamýšľanom mieste zlyhal. Hľadal teda inú lokalitu. Farnička mu ukázala zanedbaný jabloňový sad. Nedával tomu veľké šance, lebo terén bol veľmi zarastený, ale vďaka nadšeniu farníkov (OZ Petrovilla) a podpore zo strany obecného úradu sa podarilo zrevitalizovať a vyčistiť pomerne veľkú časť sadu. V súčasnosti sa do starostlivosti o jednotlivé zastavenia zapájajú aj ďalšie organizácie z obce, napr. Kultúrny klub, Jednota dôchodcov. O iné sa starajú konkrétne rodiny z obce.

Petrova Ves, Jabloňová krížová cesta

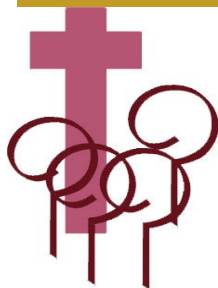
zdroje: www.pamiatkynaslovensku.sk, www.farapves.sk, www.infoglobe.sk, www.petrovaves.sk, www.youtube.com

Na cestách... zjednotení v apoštoláte modlitby

Svetová sieť modlitby Svätého Otca, známa ako „Apoštolát modlitby“ šírením pravidelných mesačných úmyslov zjednocuje veriacich v účasti na apoštoláte celej Cirkvi obetovaní osobnej modlitby, práce, radostí i utrpení každého dňa v spojení s Kristovou eucharistickou obetou.

Modlitba obetovania dňa:

Nebeský Otče, obetujem ti celý svoj deň a svoje modlitby, práce, radosti aj utrpenia v spojení s tvojím Synom Ježišom Kristom, ktorý sa ti stále obetuje vo svätej omši za spásu sveta. Nech ma Duch Svätý vedie a nech mi dá silu svedčiť o tvojej láske. S Pannou Máriou, Matkou nášho Pána a Matkou Cirkvi, prosím za úmysly Svätého Otca a našich biskupov na tento mesiac:

Evanjelizačný úmysel: Modlime sa za kresťanské rodiny na celom svete, aby do každodenného života konkrétnymi skutkami vnášali bezvýhradnú lásku a svätosť.

Úmysel našich biskupov: Aby kňazi boli čo najvernejším obrazom Dobrého Pastiera.

zdroje: www.svetkrestanstva.postoj.sk, www.campostrini.it

Cieľom synody nie je produkovať dokumenty, ale „dať vypučať snom, vzbudiť prorocká a videnia, dať rozkvitnúť nádejam, podnietiť dôveru, obviazať rany, previazať vzťahy, vzbudiť úsvit nádeje, učiť sa jeden od druhého a vytvoriť pozitívne vnímanie, ktoré osvieti mysle, zahreje srdcia, navráti silu rukám.“

pápež František

Cestou malých skupín. Duch Svätý nepotrebuje pódium, katedrálu či štadión. On vie prísť aj cez zamknuté dvere, do malej izby, stačí, ak sú tam 2-3 ľudia zjednotení v modlitbe. Častokrát vtedy zjaví Božie Slovo, ukáže cestu, vleje do prítomných milosti svojich darov. Dnes sme vyzvaní, aby sme bdeli aj v malých skupinách, napr. v našich rodinách, lebo práve v nich sa môžeme aktívne podieľať na živote celej Cirkvi. Sme vyzvaní, aby sme sa počúvali navzájom, a tak aby sme dokázali zachytiť jemné vanutie Ducha Svätého vzhľadom na naše poslanie vo svete. Možno sa nám to, čo Duch zjavuje vidí tak banálne, že nevnímame dôležitosť Jeho posolstva. Nedajme sa však pomýliť pýchou, ktorá v nás očakáva veľké veci. Možno práve zmena pre naše spoločenstvo, rodinu, farnosť, diecézu príde cez všedné, malé, jednoduché veci, gestá, udalosti, svedectvá. My sme povolani k tomu, aby sme ich vniesli do sveta. Nemusíme hodnotiť ich rozsah, lebo ho nepoznáme. Ved' jedným malým impulzom sa môže rozbehnúť veľká akcia. Nepodceňujme dielo, ktorého dosah nepoznáme, len preto, že začiatok sa nám vidí „nezaujímavý či nepodstatný“.

Takto skromne a pritom odvážne vstúpili do dejín Katolíckej cirkvi dve staré mamy **Veronica a Sandra Wiliamsové**. Boli rodina, švagriné. V r. 1995, v Anglicku, pocítili potrebu odovzdať sa modliť sa za svoje deti a vnúčatá. Ich veľká vnútorná potreba bola potvrdená Božím slovom, ktoré im dal Duch Svätý pri modlitbe: z knihy proroka Jeremiáša 31, 16- 17: „*Prestaňte plakať a utrite si slzy, všetko, čo ste urobili pre svoje deti, nezostane bez odmeny. Vráti sa z nepriateľovej krajiny. Je tu nádej pre budúcnosť. Vaše deti sa vrátia domov. Ja Pán som tak povedal.*“ Toto slovo sa im stalo znamením, že ich malú rodinnú modlitbovú skupinu si želá Boh a On ich bude aj viesť. Takto sa začali v Anglicku, dnes na celom svete známe **Modlitby matiek**. Veronica Williams vtedy bývala v malom dome, ktorý nevyhovoval pre potreby vzniknutého a rozrastajúceho spoločenstvu. Preto ho vymenila za väčší. Vedela, že je to Božia vôľa. Dom, do ktorého sa presťahovala len s osobnými vecami, mal na prednej strane tabuľku s nápisom „Solace“ – Útecha. Vtedy ešte nič netušila o komunite, ktorú má Boh v pláne. On to však vedel a všetko pripravil.

Veronica Wiliams,
zakladateľka Hnutia Útecha

Už v r. 2000 viedol Veronicinho brata a manžela Sandry - Mauricea k tomu, aby popri Modlitbách matiek založil aj **Modlitby otcov**. V novom dome si v rámci spoločnej modlitby prečítali slovo, ktoré im zarezovalo ako Božie posolstvo: „*Také svetlo, taká radosť žiari z tohto domu, že zapôsobí na všetkých, ktorí sem prídu. Necítite, že im budete musieť pomôcť práve tým, že im preukázate lásku, privítate ich, a tým, že im pomôžete? Lásku je Boh, dajte im lásku a dáte im Boha. A potom ho nechajte robiť jeho prácu. Milujte všetkých, dokonca aj žobrákov. Neposielať nikoho preč bez slova útechy, bez prejavu starostlivosti. Možno sem pošlem niekoho, kto bude mať zúfalé srdce. Pomyslite si, že by ste ma sklamali, okrem situácie, keby ste nemali na výber. Povedali ste, že je to môj dom. Použijem ho, pamätajte si to. Nebude v ňom žiadnych tmavých, chladných dní, ale láska v srdciach všetkých mojich detí. Deti moje, cítite tú radosť z toho, že ma poznáte, milujete a ste so mnou?*“ Po roku bol aj tento dom malý a bolo treba hľadať iný, väčší. Boh tentoraz viedol Veronicu, aby predala všetko, čo má, a aby sa spoľahla na neho. Urobila to vo viere a v dôvere. A s Ním našla nový dom. Dozvedela sa, že v ňom žila katolícka rodina s deviatimi deťmi, čo v Anglicku nie je ani dnes bežné, nakoľko katolícka cirkev je menšinová. Tiež sa dozvedela, že v minulosti slúžil tento dom ako hostinec. Táto informácia ju zarazila a premýšľala, či je to ozaj správne miesto na dielo, ku ktorému sa cítila povolaná. No keď prišla k dverám domu, privítal ju prastarý nápis: „*Je tu vždy otvorené. Miesta je tu pre každého.*“ Dnes sa tento dom volá **Star House** a je materským domom Solace community - komunity Útecha pre celý svet. Modlitby matiek sa rozšírili do viac ako 125 krajín sveta, na Slovensku vznikol prvý Dom Útechy v r. 2004 (Modlitby matiek už skôr v r. 1996). Neskôr ešte vznikli v Rusku, v Nemecku, v Holandsku a na Slovensku skupinky **Deti viery**, v ktorých sa stretávajú deti a modlia sa tancom, spevom a divadlom.

Spoznávame:

KOSTOL FATIMSKEJ PANNY MÁRIE NA SLOVENSKU - V OBCI RUDINSKÁ

13. máj je sviatkom Panny Márie Fatimskej. Každoročne si v tento deň pripomíname zjavenia Panny Márie vo Fatime v Portugalsku. V nedeľu 13. mája 1917 sa v Cova da Iria trom portugalským deťom – jednoduchým pastierikom - zjavila Panna Mária. Bola oblečená v bielom a skvela sa ako slnko. Matka Božia vo svojich zjaveniach zverila trom pastierikom posolstvá, v ktorých im ukázala, čo čaká svet v budúcnosti. Zjavenia trvali 6 mesiacov a kľúčovým výrokom posolstva Panny Márie bol výrok: „Moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí.“ Kult Fatimskej Panny Márie bol povolený 13. októbra 1930.

V posledných rokoch bolo na Slovensku postavených viacero kostolov zasvätených Fatimskej Panne Márii. Jeden z nich sa nachádza v obci Rudinská. Dedinka leží na Dolných Kysuciach, v údolí Rudinského potoka, na pomedzí Vysokých a Nízkyh Javorníkov v blízkosti okresného mesta Kysucké Nové Mesto. Vznikla ako valašská osada vyčlenením z rudinského chotára v 16. st. Obec patrila v minulosti do farnosti Nesluša. Až do r. 1995, kedy si farníci postavili nový kostol, sa bohoslužby konali v miestnej kaplnke Nanebovzatia Panny Márie, postavenej v r. 1880. O postavenie nového kostola sa veriaci v obci usilovali už v 70. rokoch 20.st. Vtedajší Okresný národný výbor v Čadci odsúval jeho realizáciu pre práve prebiehajúcu výstavbu kultúrneho domu v tunajšej obci a výstavbu farskej budovy v Nesluši. Vtedajší dekan Ján Tarábek pôvodne zvažoval možnosť pristaviť nový priestor ku Kaplnke Nepoškvrnenej Panny Márie, ale geológovia a statici takéto riešenie odmietli pre možné poškodenie kaplnky ako kultúrnej pamiatky. Až na začiatku 90. rokov sa veci pohli, keď p. Agnesa Gašincová, ktorá 55 rokov pôsobila ako gazdiná na fare svojho strýka dekana Jána Gašinca v obci Papradno, darovala nielen pozemok, ale aj svoje životné úspory na stavbu nového kostola. Celá výstavba sa uskutočňovala svojpomocne. Práce sa začali 8.marca 1992 napriek tomu, že chýbalo povolenie biskupského úradu. To prišlo na sviatok sv. Jozefa, 19.3.1993. Stavba sa finančne realizovala zo zbierok občanov. Významné sumy na výstavbu kostola prichádzali aj od bývalých rodákov žijúcich v iných obciach, či iných kútoch Slovenska. Pomocnú ruku podal aj Obecný úrad v Rudinskej, ktorý zabezpečil prepravu materiálu. O drevo sa postarali miestni lesníci a urbánci. Celá výstavba kostola od prvého výkopu až po jeho vysvätenie trvala presne 2 roky, 2 mesiace, 2 týždne a 2 dni. Kostol je postavený podľa architektonického návrhu Ing. Jariabkovej. Hlavnú vitráž – obraz Fatimskej Panny Márie, menšie bočné vitráže – Nepoškvrneného srdca Panny Márie, Najsvätejšieho srdca Ježišovho a obraz sv. Jozefa navrhol páter Prokop z Trenčína. Páter Prokop vyhotovil v spolupráci s dekanom Tarábkom aj návrh na bohostánok a kríž, ktoré zrealizoval pán Vavruš z Nemšovej. V obetnom stole sú umiestnené relikvie sv. Františka z Assisi. Mramorom obložené pódium vyhotovil kamenár Ján Janíček. Nový kostol posvätil 9.júla 1995 Mons. kardinál Ján Chryzostom Korec. V januári 2019 získala farnosť relikvie fatimských detí sv. Františka a sv. Hyacinty Martových. zdroj: www.rudinska.fara.sk, www.m.ttkbs.sk, www.sk.wikipedia.sk, www.zilina-gallery.sk

info o pútnických miestach a asociácii nájdete na: www.putnickemiesta.sk

Hnutie kresťanských rodín na Slovensku (HKR) je dobrovoľná laická kresťanská organizácia určená pre veriacich kresťanských manželov, rodičov a ich rodiny, ktoré nechcú byť izolované, ale spolu s inými veriacimi manželmi a rodinami sa snažia vo svojich rodinách vytvárať stabilný a harmonický život na princípoch kresťanskej lásky, slobody, jednoty a služby. HKR je katolícka organizácia, avšak otvorená aj pre ľudí z iných kresťanských cirkví. Bolo založené v r. 1969, kedy vznikali prvé malé rodinné spoločenstvá. Do r. 1989 hnutie pracovalo v ilegalite pod duchovným vedením Mons. Jána Chryzostoma kardinála Korca a v spolupráci s kňazmi z pastorácie: vtedy s Dr. Františkom Tondrom, Jánom Sokolom, Jánom Formánkom a ďalšími i mnohými tajnými rehoľnými kňazmi. Jeho spiritualita bola schválená 29. októbra 1993 na zasadnutí KBS v Prešove. Hnutie sa zameriava na prevenciu a rozvoj harmonického života rodín postavených na princípoch kresťanskej viery, rodinnej lásky, zodpovednej slobody, služby a jednoty s katolíckou Cirkvou. Východiskami spirituality sú : Sväté písmo, učenie Cirkvi, aktuálne skutočnosti dnešného sveta. V rámci svojej činnosti HKR ponúka celoslovenské programy realizované v spolupráci s farnosťami: duchovný život žitý v malých spoločenstvách s pravidelným programom, ponúkajúcim pozorovanie a posúdenie skutočnosti a konanie; desať formálnych víkendových programov, tzv. OHNE zamerané postupne na systematický celoživotný rozvoj osobného a rodinného života pre synov a dcéry, snúbencov, manželov, rodiny, jednotlivcov i kňazov. Organizuje aj rodinné tábory, vzdelávacie a kultúrne programy, kurzy. Od r. 1991 je spoluzakladateľom a členom Asociácie katolíckych rodinných hnutí Európy. Je tiež členom Celosvetovej konfederácie katolíckych rodinných hnutí. Obe organizácie sú registrované Pápežskou radou pre rodinu. HKR má člena aj v Pápežskej rade pre laikov. Jeho zakladateľom a dlhoročným predsedom bol **doc. RNDr. Vladimír Ďurikovič, CSc.** Narodil sa v r. 1940 a po ukončení štúdia pôsobil na Katedre matematickej analýzy MFF UK v Bratislave. Od r. 1961 pracoval na Prírodovedeckej a Matematicko-fyzikálnej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave ako odborný asistent matematiky. Bol významným slovenským matematikom, napriek tomu mu účasť v disente znemožnila pedagogický a vedecký postup. Pre svoje vierovyznanie bol opakovane prenasledovaný a vyšetrovaný Štátnou bezpečnosťou (ŠtB). V r. 1990 ho však dekan MFF UK rehabilitoval a Vladimír Ďurikovič zároveň obhájil habilitačnú prácu. Následne pôsobil ako pedagóg, garant odboru a dekan aj na Fakulte prírodných vied UCM v Trnave. Neskôr sa stal aj jej prorektorom. V r. 1990 – 1992 pôsobil ako prvý námestník ministra školstva Československa pre vysoké školy. V r. 2009 mu pápež Benedikt XVI. udelil rytiersky Rad sv. Gregora Veľkého. Spolu s manželkou Máriou (na fotografii) vychovali päť detí a aktívne sa angažovali v rámci rozvoja Katolíckej cirkvi. Jeho mottom bolo: „*Osobné šťastie závisí od šťastia ľudí, s ktorými sa delíme o životné prostredie.*“ Vzácné bolo, že vždy dokázal motivovať k aktivite, i napriek neúspechu či ľahostajnosti okolia. V čase zjavného potlačania náboženskej slobody sa angažoval v rozvíjaní života kresťanských rodín.

STAŇTE SA PRAVIDELNÝMI ODBERATEĽMI PÚTNICKÉHO LISTU

Ak máte záujem dostávať Pútnický list do Vašej e-mailovej pošty, prosíme Vás, napíšte nám na adresu: prekopova@gmail.com. Zaradíme Vás **do adresára čitateľov Pútnického listu**.

Vydávanie Pútnického listu môžete podporiť dobrovoľným príspevkom na č.ú:

SK18 7500 0000 0040 1664 7114, do správy pre prijímateľa uveďte: **PÚTNICKÝ LIST**

Ď A K U J E M E !

Vytvoril zmysluplný kontext pre ich rozvoj. Jednoduchá podstata spočívala v tom, že išlo o malé spoločenstvo troch až piatich rodín zväčša z jednej farnosti. Podľa možností sa stretávali raz za mesiac spoločne s deťmi, v domácnosti niektorej rodiny. Program pripravovali a viedli vždy domáci a pozostával z modlitby, zo štúdia a zo spoločenstva. Modlitbu tvorilo vlastne *Lectio divina* (čítanie, rozjímanie a zdieľanie úryvku zo Svätého Písma). V závere sa modlitba sa formulovala do poďakovania a prosieb. V *študijnej časti* stretnutia pripravila domáca rodina tému, výklad o manželstve alebo rodine. Súčasťou stretnutí bolo aj malé *agapé* a *vzájomné rozhovory*. Tieto stretnutia boli prínosné nielen pre jednotlivcov, ale i pre Cirkev. Mnohé rodiny sa naučili ako žiť z Božieho slova, konfrontovali svoj rodinný život s inými rodinami a pomáhali si navzájom. Nakoľko boli veriaci laici priamo zaangażovaní na tvorbe programu, prehlbovali si aj svoje vlastné znalosti, rozvíjali sa hlbšie priateľstvá. I dnes sa môžeme inšpirovať odkazom, ktorý zanechali v Cirkvi. Vytvorený model rodinného spoločenstva je aj v súčasnosti zaujímavým a fungujúcim spôsobom pastoraácie nielen rodín, ale aj farností a spoločenstiev. Mladí, ktorí zažili formačné mládežnícke spoločenstvo radi pokračujú v komunitnom duchovnom živote i v manželstve. Aktívne spoločenstvo rodín je pre ne i pre Cirkev obohacujúce. Manželia Durikovičovci vytvorili aj komplexný systém pre formáciu všetkých vzťahov v rodine - ide o tzv. **programy FIRES (OHNE)**, ktoré sa realizujú formou víkendových seminárov. Svojím životom a prácou pre podporu kresťanských rodín zanechali Katolíckej Cirkvi živý odkaz, nehmotné dedičstvo, ktoré môže priniesť ovocie aj v súčasnom synodálnom procese, kde Cirkev hľadá reflexie na svoje pôsobenie v 3. tisícročí.

zdroj: www.katolickenoviny.sk, www.hkrsr.sk

V čase, keď vzniklo Hnutie kresťanských rodín, v r. 1969, **Mons. Joseph Ratzinger** predniesol v rádiu víziu o budúcnosti Katolíckej cirkvi (pozn. text je čiastočne skrátený): „*Budúcnosť Cirkvi môže a bude závisieť od tých, ktorých korene sú hlboké a žijú z čistej plnosti svojej viery. (...) Budúcnosť Cirkvi, opäť ako vždy, bude prebudovaná svätcami, ľuďmi – tými, ktorých myšlienky siahajú hlbšie než len vo forme sloganov na každý deň. Budú to tí, ktorí vidia viac než ostatní, pretože ich životy pokrývajú širšiu realitu. (...) Z dnešnej krízy sa vyvinie Cirkev zajtrajška – Cirkev, ktorá stratila veľa. Stane sa malou a bude musieť začať viacmenej odznova. Už nebude môcť obývať mnohé z budov, ktoré vybudovala počas svojej prosperity. A keďže sa počet jej prívržencov zmenší, stratí mnohé zo svojich sociálnych privilégií. Na rozdiel od predchádzajúcich rokov ju bude vidieť oveľa viac ako*

dobrovoľnícku spoločnosť, do ktorej sa vstúpi len na základe slobodného rozhodnutia. Ako malá spoločnosť si bude vyžadovať oveľa väčšie nároky na iniciatívu jej jednotlivých členov. Nepochybne objaví nové formy služby. (...) Popritom bude nevyhnutná plná kňazská služba, tak ako predtým. Ale vo všetkých zmenách, ktoré by človek mohol predpokladať, nájde Cirkev znova svoju podstatu, a to v plnom presvedčení toho, čo bolo vždy jej centrom: viera v trojjediného Boha, v Ježiša Krista, vteleného Božieho Syna a prítomnosť Ducha Svätého až do konca sveta. Vo viere a modlitbe znova spozná sviatosti ako spôsob uctievania Boha a nie ako predmet liturgického učenia. Cirkev bude duchovnejšou cirkvou, ktorá nepredpokladá politický mandát a neflirtuje s ľavicou ani pravcou. Bude to pre Cirkev ťažké, pretože proces jej kryštalizácie a očistenia ju bude stáť veľmi cennej energie. To všetko ju zúboží a spôsobí, že sa stane Cirkvou pokory. Bude to proces o to náročnejší, keďže sa bude musieť zbaviť sektárskej úzkoprstosti ako aj pompéznej svojvôle. Možno predpokladať, že to všetko potrvá dlhšie. Proces to bude dlhý a únavný (...), ale keď prejdeme touto skúškou preosievania, začne z duchovnej a zjednodušenej Cirkvi prúdiť veľká sila. Ľudia (...), ktorý celkovo stratili pohľad na Boha, (...) potom objavia malé stádo veriacich ako niečo nové. Objavia to ako nádej, ktorá je pre nich určená, a ako odpoveď, ktorú vždy tajne hľadali. Cirkev čelí veľmi ťažkým časom. Skutočná kríza sotva začala. Budeme musieť počítat s veľkými prevratmi. Ale som si istý aj tým, čo zostane na konci: (...) cirkev viery. (...) Bude to Cirkev, ktorá sa bude tešiť z čerstvého rozkvetu a bude vnímaná ako domov človeka, kde každý nájde život a nádej po smrti.! zdroj: www.verim.sk www.tempi.it

OSPRAVEDLŇUJEME SA: v PL 4/2022 str. 3 sme v článku uviedli nesprávnu informáciu. Opravujeme nasledovne: Pozemky, kde sa v súčasnosti nachádza sídlo hnutia Fokoláre - **Rocca di Papa (pri Ríme)**, daroval hnutiu (r. 1949) Enzo Fondi.

AMORIS LAETITIA

Ponúkame celoročné putovanie do chrámov s patrocíniom Svätej rodiny. Môžete sa vybrať na cestu podobne ako Sv. rodina, prežiť pekný deň, spoznať seba, pekné miesta i zaujímavé kostoly. myšlienka na púť (z encykliky):

Kresťanské rodiny nech nezabudnú, že „viera nás neberie z tohto sveta, ale nás doň hlbšie vkladá.“ Rodina nesmie chápať seba samu ako košiar, ktorý treba chrániť pred spoločnosťou. Nezostáva čakať, ale vychádza zo seba – v solidárnom hľadaní.

PŮŤ SO SV. RODINOU: V okolí Ružomberka

Kostol sv. Rodiny v Rybárpoli (časť Ružomberka) pripomína skôr rodinný dom ako chrám.

Rybárpole je dnes časťou mesta Ružomberok a leží v úzkom údolí pri pravom brehu Váhu. Najstaršia správa o Rybárpoli je v daňovom súpise z r. 1549. Názov svedčí o tom, že pôvodná osada vznikla na majetku zemana zvaného Rybár a na mieste, kde sa často vo Váhu chytali ryby. Územie vlastnícky patrilo panstvu Likava. Keď v r. 1871 vybudovali košicko-bohumínsku železnicu, ktorá prechádzala cez Rybárpole, prázdny priestor v blízkosti železničnej trate a rieky Váh v r. 1894 odkúpil rakúsky podnikateľ Izidor Mautner a začal tu stavať továrenské objekty pre bavlnársku výrobu. V Rybárpoli tak vznikla najväčšia textilná továreň

v strednej Európe, ktorá nepretržite pracovala celé jedno storočie. Osada Rybárpole bolo filiálkou rímskokatolíckej farnosti v Ružomberku. Zásluhou jezuitského pátra Vendelína Rybára Sahulčíka sa pôvodne uvažovalo postaviť v Rybárpoli filiálny fabrický kostol. Na prípravu stavby **kostola sv. Rodiny** zriadili v r. 1937 prípravný výbor. Keď vypukla druhá svetová vojna, stavba kostola sa zastavila a projekt sa nerealizoval. Bohoslužby pre obyvateľov osady a robotníkov textilnej fabriky sa konali v budove bývalého obchodného družstva, ktorá bola postavená v r. 1914 a po krachu nájomcov bola využívaná ako jedáleň pre robotníkov. Prvá svätá omša sa v týchto priestoroch konala 5. februára 1939. Tieto priestory boli postupne adaptované pre kostol a takto slúžia až dodnes. Priebežne sa začalo uvažovať o rekonštrukcii objektu. Projektovú dokumentáciu rekonštrukcie vyhotovil stavitel' Július Záchenský a stavebný dozor mal František Smetana z rybárpoľskej textilky. Stavebné práce prebiehali postupne podľa prílivu finančných prostriedkov. Pomocnú ruku pri zriaďovaní kostola podali aj riaditelia textilky František Adámek a František Pavlíček. Ich zásluhou prebehli počas r. 1942 najväčšie stavebné úpravy. Kostol 8. decembra 1942 posvätil ružomberský farár Ján Ferencík. Vnútorne zariadenie kostola bolo realizované podľa návrhov pátra jezuitu Valéra Zavarského. Do kostola bola zakúpená krížová cesta, ktorej jednotlivé zastavenia boli reprodukciami krížovej cesty nemeckého maliara G. Fugela. Organ v r. 1942 vyrobila firma Rieger z Krnova. Kostol v r. 1938 - 1949 spravovali kňazi spoločnosti Ježišovej. Po likvidácii jezuitského rádu v apríli 1950 kostol spravovali striedavo kňazi pôsobiaci vo farnosti Ružomberok a Hrboltová. Po vzniku Katolíckej univerzity v Ružomberku sa kostol stal univerzitným kostolom. V r. 2000 sa realizovala jeho generálna oprava podľa projektu Ing. Martina Bišťana. V súčasnosti je kostol v správe Univerzitného pastoračného centra Jána Vojtaššáka. Okolie Ružomberka ponúka krásne výlety spojené so sakrálnou turistikou či putovaním. Pútnickým miestom Ružomberka je jeho **kalvária**, ktorá je spolu s kostolíkom a komplexom kaplniek symbolizujúcich zastavenia Krížovej cesty jedinou kalváriou v celom Liptove. Nachádza sa v prekrásnom prostredí vŕšku na samom okraji

Kalvária

mesta. Výstavba tejto klasicistickej kalvárie prebiehala v r. 1857 – 59. Iniciátorom výstavby bol miestny kňaz Ján Nepomuk Záhora ešte v r.1847. Po jeho preložení realizáciu dokončil farár Andrej Kučma. Kaplnky štrnástich zastavení sú postavené ako jednoduché stavby s plytkou nikou a trojuholníkovým štítom. Prvé kaplnky nad cestou sú už čiastočne obštvávané zástavbou mestských domov, ostatné sú striedavo rozmiestnené popri ceste navrch v stromovej aleji. Medzi nimi v súčasnosti vedie asfaltová cesta až do Hrabova. V kaplnkách jednotlivých zastavení boli pôvodne obrazy maľované na plechu, od maliara Maximiliana Ráčkaya z Tvrdošína, dnes sú tu drevené plastiky. Kalvária bola počas svojej existencie viackrát opravovaná. Na vrchole Kalvárie stojí **kostolík Povýšenia sv. Kríža** posvätený v r.1859. Je to jednodôňová stavba s hladkými fasádami. Jeho vnútorné zariadenie navrhol Valér Aurel Zavarský. Reliéfne plastiky sú dielom Františka Gibalu. Interiér kostolíka v r. 1959 obohatili nástenné maľby Mikuláša Klimčáka. Pred kostolíkom sú umiestnené tri kovové kríže, ktoré nahradili pôvodné drevené. O osude ružomerskej kalvárie sa v súčasnosti vedú rozsiahle diskusie medzi zástancami zachovania kalvárie a investorskými zámermi viacerých záujemcov. Veľmi známou sa vďaka pamiatkovej rezevácii ľudovej architektúry stala pôvodne **podhorská osada Vlkolíne**, ktorá je

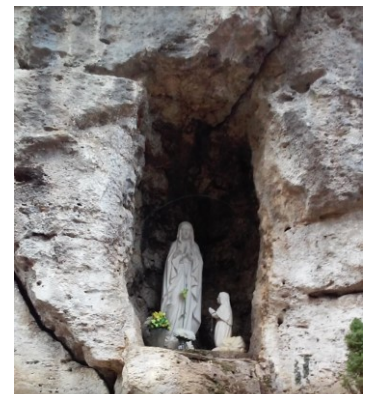

Vlkolíne

dnes miestnou časťou Ružomberku. Ako pozoruhodne zachovaný sídelný celok, pozostávajúci z typických zrubových objektov charakteristického stredoeurópskeho typu, je od r. 1993 zapísaná do Zoznamu Svetového dedičstva UNESCO. Pravdepodobne najstaršou stavbou vo Vlkolínci je drevená zvonica z r. 1770 nachádzajúca sa v strede pôvodnej osady. Atmosféru autenticity dediny Vlkolíne

dotvára aj **Kostol Navštívenia Panny Márie** postavený v r.1875. Prestavali ho z pôvodnej kaplnky na východnom okraji lokality, ktorá patrila k cintorínu. Kostolík je jednodôňová novoklasicistická stavba s vežou v hlavnom priečelí. Má klasicistické sanktuárium a z boku pristavenú sakristiu. Odpustová slávnosť sa v kostolíku slávi 2. júla. V minulosti sa počas sviatku Navštívenia Panny Márie svätily kvety symbolizujúce plodnosť. Ďalší odpust sa koná na sviatok Panny Márie Snežnej, 5. augusta. V susedstve Vlkolínce uprostred lesov Veľkej Fatry nájdeme pútnické miesto, ktoré víta pútnikov najmä v auguste. Je to **kaplnka Panny Márie Snežnej v Trlenskej doline**. Vo svojom vnútri ukrýva kópiu milostivej ikony Salus populi romani, ktorej originál je v rímskej bazilike Santa Maria Maggiore. Kaplnka bola postavená v r. 1935 ako súčasť jezuitskej zotavovne na Vlčej skale. Od r.1936 až do násilnej likvidácie

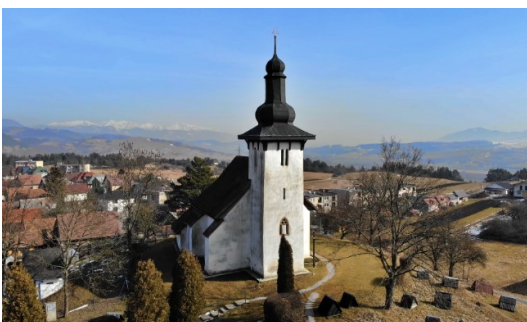

reholí na Slovensku v r. 1950, sa tu každoročne v nedeľu okolo 5. augusta konala verejná púť. Táto tradícia bola obnovená v r. 1995, kedy bola kaplnka aj celý areál vrátený jezuitom, ktorí si tam postavili svoje sídlo na rekreáciu a duchovné cvičenia. V r. 2018 bola kaplnka po rekonštrukcii opätovne posvätená. Kaplnka s pôvodnou ozdravovňou však nie je jediným miestom, kde môžu prichádzajúci pútnici načerpať novú energiu a duševný pokoj. Rehoľný brat Andrej Ratulovský tu v r.1939 upravil štrbinu v skale na lurdskú jaskyňu. Jej súčasťou sa stali sochy Lurdskej Panny Márie a sv. Bernadety, ktoré zhotovil Majster Mydlo. Medzi Ružomberkom a Liptovskou Štiavnicou v **obci Ludrová** stojí ranogotický **Kostol všetkých svätých**, postavený v poslednej tretine

Ludrová

13. st. Pred r. 1466 pristavili na západnej strane dvojpodlažnú hranolovú vežu a na začiatku 16. st. kostol rozšírili o južnú loď s novým vstupom. Areál kostola ohraničuje neskororenesančný ohradný múr zo 17. st. s klasicistickou bránou postavenou v r. 1843. Interiér kostola je cenným svedectvom stredovekej nástennej maľby. Na severnej stene pôvodnej lode sa nachádza figurálny triptych s postavami Panny Márie Ochrankyne, Krista Trpiteľa a sv. Jána Krstiteľa (resp. Krista Dobrého pastiera), vytvorený okolo r. 1400. Svätyňu kostola zdobí unikátny christologický cyklus, ktorý vznikol okolo r. 1420. Je zaujímavým príkladom miestnej podoby gotického slohu, ovplyvneného vzormi knižnej, nástennej a tabuľovej maľby a českého krásneho slohu. Maliarska výzdoba radí ludrovský kostol medzi najvýznamnejšie sakrálne pamiatky regiónu i celého Slovenska. Pravdepodobne najznámejším sakrálnym skvostom Liptova je **Kostol sv. Martina v obci Martinček**. Patrí medzi najstaršie pamiatky tohto regiónu.

Martinček

Bol postavený v štýle prechodného románsko-gotického slohu, s prevahou ranogotických slohových prvkov. Kostolík postavili okolo r. 1260 v dominantnej polohe na kopci východného svahu vrchu Mních neďaleko Ružomberka. Napriek rôznym úpravám v nasledujúcich storočiach si architektúra objektu zachovala svoju pôvodnú podobu. Pôvodne slúžil ako farský kostol pre obce Likavka a Lisková. Obec Martinček vznikla až po vystavaní kostola. V kostole sa zachovali pôvodné okná veže. V hornej časti nesú znaky románskeho slohu a v dolnej časti ranogotické. V interiéri kostola sa našla maľba z 13. st., ktorá je jednou z najstarších súvislo zachovaných nástenných malieb na Slovensku. Vzácne maľby boli objavené pri reštaurátorskom prieskume v r. 1999. Predstavujú 12 postáv apoštolov, starozákonných kráľov Dávida a Šalamúna, žehnajúceho Krista a Pannu Máriu, sv. Martina na koni, cyklus Posledného súdu a mnohé ďalšie výjavy. Štýlovo patria k maľbám so silným byzantským a talianskym vplyvom. Na západnej stene za organom boli na stene odkryté novšie nápisy zo 16. st. s nákransom jazdca na koni.

zdroje: www.upac.sk, www.turistika.cz, www.zilinskyturistickykraj.sk, www.sk.wikipedia.org, www.ludrova.sk, www.apsida.sk, www.dokostola.sk, www.turisticky.sk, www.obce.tasr.sk, www.myliptov.sme.sk, www.dromedar.zoznam.sk,

Pútnický list vydáva Asociácia pútnických organizácií
Farský úrad, 913 31 Skalka nad Váhom I/41
ISSN 2644-4526
www.putnickemiesta.sk/asociacia-putnickych-organizacii/archiv-putnickych-listov
Autori textu: Mária Hatalová, Mária Prekopová

NEPREDAJNÉ, VOLNE ŠÍRITEĽNÉ